

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

('Εκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διετριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἴδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπέν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἔξαμηνίαν.

ПРОКЛУГЕИΣ

ΠΕΡΙ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΤΟΥ
ΙΕΡΑΡΧΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

'Er tñ πόλεις Πατροῦ.

‘Ως τοῖς πᾶσι γνωστόν, τὴν Ἱερὰν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Σημαίαν εὐλόγησαν τὸ πρώτον ἐπιστήμως ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῆς Λαύρας αἱ χεῖρες τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν Γερμανοῦ. Κατὰ τὴν ἀξιοσημείωτον ὥραν τῆς μεσημέριώδους ἔκεινης τελετῆς μόνος ἐδιὰ τοῦ λογισμοῦ μεταρσιόμενος εἰς τὴν περιωπήν, εἰς ἣν μετρησιοῦτο πᾶσα ἡ γενεὰ τοῦ 21, δύναται νὰ φαντασθῇ οἷς ἴδει, οἵτινες συγκινήσεις, οἵτινες σκέψεις καὶ διαλογισμοὶ ἔκρυψαν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν συμπαρισταμένων Προχρήτων τῆς Πελοποννήσου. Ἡ στιγμὴ ἡ κρίσιμος· ἐσήμανε. Θείος δὲ δάκτυλος ὀδηγεῖ προφανῶς εἰς εὐλογίσαν τῆς Σημαίας τὰς χεῖρας τοῦ Ἱεράρχου· δότε ὁ μετ’ ὀλίγον ἀρξόμενος ἄγρων ὑπῆρχε πάντας ἄγρων δικαιότερος. Οὕτως ἐνεχαράχθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θρησκευτικὸς χαρακτήρ εἰς τὸν ἐκραγέντα πόλεμον, καὶ ἐνεπλήσθησαν ἡρωῖσμον καὶ καρτερίας αἱ ὑπὸ τῆς σκληροτάτης τυραννίδος κατεπτομέναι ψυχαὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀπαρασκεύων τε καὶ ἀπόπλων ῥιφθέντων εἰς φοβερὰν καὶ γιγαντώδη πάλην.

Ταύτην τὴν οὔτω συμπεντικήν, τοῦ ἵερου ἀγῶνος ακηνήν, τὴν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῆς Λαύρας συμβάσσαν, η μὲν Ἰστορία καλῶς καὶ προσηκόντως χαρακτηρίζεσσα, καὶ τὰ ἔκ ταύτης ἐπελθόντα ἀποτελέσματα μετ' ἀληθεῖας τε καὶ εὐθυκρισίας ἴστορήσασσα, διηγώντες εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἑλλήνων. Ἄλλῃ δὲ τῶν Πατρέων πόλις, ἡς Ἀρχιεπίσκοπος κατ' εὐκληρίαν ἐτέλει δὲ εἰμνηστος Γερμανὸς, καλῶς εἰδοῦσα, ὅτι τῇ διὰ τοῦ Ἰστορικοῦ λόγου ἰδέαι οὕτε διδάσκουσιν, οὕτε ἐπιδρῶσιν εἰς τὴν ψυχὴν τοσοῦτον, ὃσον αἱ διὰ τῶν πλαστικῶν τῆς τέχνης ἀπεικασμάτων, καὶ εὐσεβεῖς καὶ δίκαιοι ἔκρινε νὰ ἀνεγείρῃ ἐν μιᾷ τῶν κεντρικωτέρων αὐτῆς πλατειῶν τὸν ἀνδριάντα τοῦ περικλεοῦς Ἱεράρχου, καὶ δὴ ἐν συμπλέγματι, ἀπεικονίζοντες τὴν, περὶ ἣς εἴρηται, ἐν τῇ ἀγίᾳ Λαύρᾳ ακηνήν.

Δέν είναι ίσως ἄκαρον καὶ τὸ ὑπομνήσας ἐνταῦθα, ὅτι αἱ Πάτεραι ἀποτελούσαι τὸ κέντρον πάσης τῆς βορειοδυτικῆς Πελοποννήσου, πάσης τῆς Ἐπτανήσου καὶ πάσης τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος. Ἀνεγείρουσαι δὲ τὸ περιφρνές τοῦτο καλλιτεχνικὸν μνημεῖον Θέλουσι προβάλλει διηγεκῶς δι' αὐτοῦ εἰς τὰς ὅψεις πλειστων παράδειγμα χρησιμώτατον καὶ διδακτικώτατον, Οὐδὲ ὑπάρχει τις ὁ ἀρνούμενος, ὅτι ἡ ἀφροσίωσις εἰς τὴν ἄγιαν τῶν πατέρων θρησκείαν ἡ εἰς τὸν Θεόν σταθερὰ ἐλπίς καὶ πίστις ἡ πεποίθησις εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις, καὶ πρὸ πάντων καὶ ὑπὲρ πάντα τὸ ἔτοιμον εἰς πᾶσαν ὑπὲρ Πατρίδος θυσίαν είναι αἱ μόναι ἀρεταὶ δι' ὧν, ἔχον ἕαυτὸ δέρματασμένον τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος, δύναται νὰ ἀνακτήσοται τὰ ἀναμφισβήτητα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμετέραν Ἀνατολὴν ἔθνικὰ δικαιώματα. Μετὰ πόσῃς δὲ δυνάμεως καὶ ἐμφαντικότηος τὸ ἀπαράτητον τῶν ἀρετῶν τούτων εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας θέλει διηγεκῶς διατρανοῖ διαδριάς τοῦ Ἀρχιπεισκόπου Γερμανοῦ ἐν καλλιτεχνικῇ παραστάσει τῆς ἐν τῇ ἄγιᾳ Λαυρά φεγγῆς, καὶ τὸ ἀπλῶς ὑποδεῖξαι κρίνομεν περιττόν.

“Οθεν ἐσμὲν θεῖοις, ὅτι ὁ σκοπὸς ἡμῶν θέλει τύχει τῆς ἐπιδοκιμασίας καὶ ὑποστηρίξεως παντὸς ψυχὴν ἔχοντος εὐγενῆ καὶ φιλόκαλον καὶ καρδίαν ἐλληνικήν. Ήφ’ ϕ δὲν διστάζομεν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν συιδρομὴν καὶ τῶν συμπολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ὅμογενῶν εἰς ταχυτέραν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔθνεοῦ τούτου Ἐργου.

Ταῦτα ἡ κατ' ἀπόφασιν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς
ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπεία.

Ἐν Πάτραις τῇ 11 Ἀπριλίου 1884.

Πρόεδρος

† Ό Πατρών καὶ Ἡλείας ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.
Τὰ μέλη
Δ. Πατρινός, Π. Καλαμογδάρτης, Θ. Κανακάρης,
Α. Κανακάρης, Οθ. Λαζαρίδης, Ν. Χαϊδάπειρος

Ταττούχη ἐπαγνόθωσε.

Ἡ ἄρτι ληξασα ἔκθεσις τῶν μνημείων τοῦ
ἱεροῦ ἀγῶνος, ήτις συνεπλήρωσε τὴν λαμπρότητα
τῆς Ἰθνικῆς ἑορτῆς φέτος ἐν Ἀθήναις, θεῖαις ἡ-
θειεν ἐξυπηρετήση ἀμφοτέρους τοὺς δι' αὐτῆς ἐ-
πιδιωχθέντας σκοποὺς, καὶ τὴν ἴστορικὴν δηλο-
νύτι ἀληθειαν καὶ τὴν ἀναζωπύρησιν τοῦ Ἐθνικοῦ
φρονήματος, ἐάν δὲν ἐγένετο κατεσπευσμένη, ἐξ
οὐδὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ ἀναπαρασταθῇ ἐν αὐτῇ
δ' ἀγῶνι ἐν συστήματι καὶ νὰ μὴ προκαλέσῃ οὕτω
εὐλογα περάπονα ἐκ μέρους ἀξιοτίμων ἀτόμων
καὶ ἴστορικῶν οἰκων. Τὸ ἐφ' ἥμεν τὴν ἀτέλειαν
τῆς ἐκθέσεως ταύτης, εἰς ἣν δρείλομεν τόσα εὐ-
λογα παράπονα, ἀποδίδομεν εἰς τὴν σπουδὴν μεθ'
ἥς ἐμελετήθη καὶ κατηρτίσθη, διότι δὲν θέλομεν
ν' ἀποδώσωμεν εἰς οὐδένα τὴν προθεσιν τῆς ἐπι-
σκοτίσεως τῆς ἴστορικῆς ἀληθείας, ήτις ἐστὶν ἀ-
ληθής ἱεροσυλία, οὐδ' διὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν
μνημείων τοῦ ἱεροῦ ἥμαντος ἀγῶνος ἐζητήθη ἡ πρα-
γματοποίησις ἄλλων ὑπόπτων σκοπῶν, η δ' ἀγνὸς
τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ἴστορικῆς ἀληθείας καὶ τῆς
ἀναζωπυρήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος· ἐναν-
τία προθεσις ἢθελεν εἰσθαι ἀσεβεστάτη κερδοσκο-
πία καὶ ήθελεν ἐπιφέρει τὰ ἐναντία τῶν προσδο-
κομένων ἀποτελέσματα, διὰ τοῦτο τὰς παρατηρ-
θείσας ἐν τῇ ἐκθέσει ἀτέλειας ἀποδίδομεν πάν-
τοτε εἰς τὴν σπουδὴν μεθ' ἥς αὕτη ἀπεφασίσθη
καὶ ἐπραγματοποιήθη.

‘Η πλημμελής κατάρτισις τῆς ἐκθέσεως δίδει καθ’ ἑκάστην γύρων εἰς ἑπανορθώσεις αἰτινες γε- νόμεναι ἐπὶ τῇ θάσει ἀσφαλῶν μαρτυριῶν καὶ γε- γονότων θὰ ληφθῶσιν ἀναμφιβόλως ὅπ’ ὅψιν τοῦ μέλλοντος ἴστορικου τῆς Ἐλλάδος καὶ οὕτω ἐ- καστος ἐργάτης τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἐργού τῆς ἡ- μετέρας ἐπαναστάτεως, θὰ τύχῃ τῆς προσηκούσης θέσεως ἐν τῷ Πανθέῳ τῆς Ἱστορίας ήμῶν.

Περὶ πολλῶν ἱστορικῶν γεγονότων ἐλέχθη καὶ ἑγράφη ὅτι ἔν τῇ ἐκβέσει. Νὲν ἔτυχον τῆς προσπο-
κούσης παραστάσεως, οὐδὲ ἐσημειώθησαν ἀναλόγως
τῆς σπουδαιότερός των· καὶ τῆς ἐπιερροῆς θην ἥ-
κησαν ἐπὶ τῆς δόξης καὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος.
Περὶ τινῶν ἀνδρῶν τῆς μεγάλης τῶν πατέρων μας
γενεᾶς ἐλέχθη καὶ ἑγράφη ὅτι ἔν τῇ ἐκβέσει δὲν
κατέβαλον τὴν οἰκείαν θέσιν καὶ ὅτι ἄλλοι ἥσσο-
νται προσενεγκόντες εἰς τὸν θωμὸν τῆς πατρίδος
ὑπηρεσίας καὶ θυσίας προεβλήθησαν ἐμφανέστερον
ἐκείνων εἰς τὴν ἔθνικὴν εὐγνωμοσύγην.

Καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις διστυχῶς ἡδικήθη ἐν τῇ
ἐκθέσει ταύτῃ, παραγνωρισάση τὰς ὑπηρεσίας ἐ-
ξόχων αὐτῆς τέκνων ἐφ' οἵς σεμνύνεται καὶ ὡν
τὴν μνήμην γεραῖρει καὶ τιμᾶ. Ἐν πολλοῖς ἡ πόλις
ἡμῶν ἡδικήθη ἐν τῇ ἐκθέσει, ἀλλὰ τὴν ἐμφανε-
στέραν ἀδικίαν ὑπέστη ἐν τῷ προσώπῳ μεγάλου
αὐτῆς ἀνδρὸς τοῦ Ἰωάννου Παπαδία-
μα ντο πούλου, οὗτινος οὐδὲν ἡ εἰκὼν, ἀνηρ-
τήθη οὐδὲ καν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀνεγράφη ἐν τῇ
ἐκθέσει ταύτῃ. Ἡ κοινὴ συνειδησίας τοῦ τόπου
ἔχαινοταται κατὰ παραμοίας παραγνωρίσεως καὶ
δίκαιον εἶναι νὰ ἐπανορθώθῃ, οὐ μόνον χάριν τῆς
μνήμης ἀνδρὸς ὅστις παρέστησε τὸν ἐντελέστερον
τύπον τοῦ πατριωτισμοῦ κατὰ τὰς φοβεριτάτας
δοκιμασίας τοῦ γένους ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς ἴ-
στορικῆς ἀληθείας εἰς ἣν πάντες ὀφείλομεν ἀνυ-
πόκριτον λατρείαν. Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ τῆς ἐπανορ-
θώσεως προέβαλεν ἡμᾶς ὁ ἔργονος τοῦ ἀοιδίμου
ἀνδρὸς κ. Ἀνδρέας Παπαδιαμαντόπουλος νέος εὐ-
μαθῆς διὰ διατριβῆς του καταχωριθείσης ἐν τοῖς
α Καιροῖς ε τῶν Ἀθηνῶν, ἣν λαμβάνοντες ὡς ἀ-
φετηρίαν θέλομεν ὑπομονήσει διὰ θραχέων ἐν τίνι
μέτρῳ ἔξειτικήθη παρὰ τῶν συγχρόνωντου ὁ ἀοιδί-
μος Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος, πῶς ἐχαρα-
κτηρίσθη ὑπὸ περιπίστων ἴστορικῶν ὡς πρόσωπον
ἐνεργὸν ἐν τῷ ἄγωνι, καὶ ποίαν οἱ μεταγενέστεροι
διεφύλαξαν τὴν μνήμην αὐτοῦ, ἵνα προκύψῃ ἐμ-
φανέστερον τὸ προσγενόμενον αὐτῷ ἀδικον ἐν τῇ
ἐκθέσει. Φρονοῦμεν δτὶ πράττοντες τοῦτο ἀντα-
ποκρινόμεθα εἰς τὰ αἰσθήματα δλων τῶν συμπο-
λιτῶν ἡμῶν οἵτινες οἱ μὲν ἐκ παραδόσεως, οἱ δὲ
ἔξι ἀμέσου ἀντιλήψεως, γνωρίζωσιν ἐπὶ τίσιν ὀφεί-
λουσι νὰ εὐγνωμονῶσι πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἀνδρὸς
ἔκείνου οὗτινος τὸ ὄνομα ἀποτελεῖ τὸ ὡραῖοτερον
ἔγκαλλωπτόσμα τῆς ἴστορίας τῆς ἡμετέρους πόλεως.

Ἐπειδὴ τὸν ἀποτέλεσμα τοῦ προτάτου οὐκέτι μηδὲν πεποίηκεν, ποιῶν
‘Η πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως θέσις τοῦ Ἰωάννου
Παπαδιαμαντοπούλου ἐν τῇ Πατραικῇ κοινωνίᾳ
ἥτο ἔξοχος, διὰ τε τὸν μέγαν πλοῦτον αὐτοῦ, τὰς
ποικιλίας πρὸς τὸ ἔξωτερικόν σχέσεις του διὰ τῆς
ἐμπορίας ἣν διενείργει ἐν μεγάλῳ καὶ τὴν προσ-
τασίαν ἣν ἔχεικε πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας.
Μεγαλόδωρος καὶ φιλάνθρωπος ὑπεβάλλετο εἰς
θυσίας χάριν τῶν καταδυνατευομένων ἀδελφῶν
του, συνεχῶς δὲ διπλασιάζων οὕκοθεν τὰ εἰς
αὐτὸν ἀνήκοντα φορολογικά, βάρη ἀνεκούφικέ τὰ
ἐκείνων, γενόμενος οὕτω λαμπρὸν ὑπόδειγμα εὔποι-
τας πρὸς τοὺς ἄλλους προύχοντας τοῦ τόπου. Ἰ-
σχυρὸς ὅσον ἐπέτρεπεν ἡ τότε κατάστασις, πλού-
σιος δι’ ἐντέλους ἐργασίας, φίλος τοῖς χρατοῦσιν
διθωμανοῖς, ἔχη ἐν σχετικῇ εὐημερείᾳ ἀγαπώμενος
καὶ τιμώμενος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ συμπολιτῶν ὃν ἦτο
ἡ ἀγαθὴ πρόνοια, διπλασιά της καὶ διαιτητής.

Τὴν θέσιν του ταύτην δὲν ἐδίπτσαεν ἐντούτοις νὰ θυσιάσῃ διὸ Παπαδιαμαντόπουλος, ὅπόταν ἡ Πατέρις ἔζητον ἐκ τῶν τέκνων της τὰς ὑπερτάτας θυσίας. Ἐκ τῶν πρώτων ἐμυθήτη τὰ τῆς «Φιλικῆς ἑταῖρίας» μετά τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ, ἀμφότεροι δὲ οὗτοι ἐμύησαν τοὺς λοιποὺς τῆς πόλεως προύχοντας καὶ κατήχησαν εἰς τὸ μέγιστον ἔργον. Ἐπὶ τὸ προσχήματι ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συνεισφέρῃ ἕκαστος ἐκ τῶν εὐπόρων χρηματικὸν τι πασὸν πρὸς ἀνέγερσιν σχολείου ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ παρὰ τὰ 'Υψηλὰ ἀλώνια Ναοῦ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, συνεκρότησεν διὸ Παπαδί-

μαντόπουλος μετὰ τοῦ Γερμανοῦ τὴν πρώτην
μυστικὴν συνέλευσιν ὑπὲρ τοῦ μελετῶμένου ἀγῶνος καὶ κατ' αὐτὴν ἐγένοντο αἱ πρώται ὑπέρ αὐτοῦ εἰσφοραὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πλειοτέρων ἐκ τῶν συνέλθοντων καὶ ὑπὸ τὰ ὅρματα τῆς δύσποίστου τουρκικῆς ἔξουσίας. Ὁ κατάλογος τῶν εἰσφορῶν τούτων εὑρεῖται ηδὴ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγωνιστῶν· ἐκ τῶν πρώτων ὁ Παπαδιαμαντόπουλος ἔριξε φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῆς τυραννίας, ἐκ τοῦ οἶκου του τὸ πρῶτον ἐργόθη πυροβόλον κατὰ τῶν κρατούντων καὶ ὁ οἶκος του πρώτος προσεφέρθη ὄλοκανθιμα εἰς τὸν ὕσμὸν τῆς ἐλευθερίας.

Δὲν ζητοῦμεν νὰ ἐπικανορθώσωμεν τὰς ἴστορι-
κὰς ἀνακρίβειάς ὅσουν ἀφοξῷ τὸν χρόνον καὶ τὸ
σημεῖον ἐξ οὐκ ἔξερπάγη ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστα-
σις· ἡ πόλις ἡμῶν δύναται νὰ ἐπινέξῃ τις λιγο-
Ἀναμφισθῆτος περιποιοῦντας αὐτῇ τὴν ὑπερ-
τάτην τιμὴν τῆς ἐπαναστατικῆς πρωτοθουλαίας,
εἰς τὸν ἴστορικὸν δ' ἐναπόκειται ν' ἀποδώσῃ αὐ-
τὴν εἰς ὃν ἀνήκει.

Πρὸ τῆς 25 Μαρτίου, τὴν 21 τοῦ ἥδιου μηνὸς δ Παπαδιαμαντόπουλος εἰδόποιοι εἶται κρύφα παρὰ τοῦ φίλου του Σεκέρ-Ἀχμέταγα ὅτι ἐπίκειται ἡ σύλληψή του, ὡς στασιαστοῦ κλείσται εἰς τὴν παρὰ τὸν ἄγιον Δημητρίου οἰκίαν του καὶ μετὰ τῶν εὐαρθρωμάτων ἀνθρώπων του ἀποκρύψει ἐπὶ μίαν ὥραν τοὺς κατ' αὐτῆς ἐπελθόντας Τούρκους. Ἐν τῇ συγκρούσει ταύτη φονεύεται ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲ Ὁθωμανὸς Μπάρκας ἀγροφύλαξ καὶ τραυματίζονται δύο ἔτεροι, ἀφ' ἑτέρου δὲ πληγώνονται οἱ Γεώρ. Κάκος καὶ Ἀνδρίκος Μποχωρίκος καὶ φονεύεται δὲ ἀνεψιὸς τοῦ Παπαδιαμαντόπουλου Διαμάντης. Ὁ δλεθρὸς τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀποκεκλεισμένων ἦτο ἀφευκτός, ἐὰν υἱὸς Τούρκοι, εἰδόποιοι θέντες ὅτι ἐπήρχετο κατ' αὐτῶν ὁ Παναγ. Ἀνδρούτσόπουλος καὶ Παναγ. Καραντζᾶς μετὰ πολλῶν ἐνσπλαχνῶν, μὴ ἔλινον τὴν πολιορκίαν καὶ ἐκλείσοντο μετὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐισῆτο φρούριον.

Μετά τούτο δ Παπαδιαμαντόπουλος μετά τῶν ἀνθρώπων του ἀπέρχεται εἰς Ὁμηρὸν πρὸς τελειοτέραν σύνταξιν τῶν δυνάμεων αὐτοῦ καὶ κατέρχεται αὐθίς εἰς τὴν πολὺν τὴν 23 πρὸς τὴν 24 Μαρτίου, ἔγων πολλοὺς ἐνόπλους συμπολίτας του, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς πρώτης αὔτοσχεδίου σημαῖας τῆς ἐπαναστάσεως, λευκῆς μετὰ σταυροῦ ἔρυθροῦ εἰς τὸ μέσον, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιχειρεῖ τὴν πρώτην τοῦ φρουρείου Πατρῶν πολιορκίαν. Οὕτω ἐκ τῆς πόλεως Πατρῶν ῥίπτεται τὸ πρῶτον κατὰ τῆς τυραννίας ὅπλον, ἐν αὐτῇ πίπτει δὲ πρῶτος ὉΘωμανὸς, ἡ οἰκία τοῦ Παπαδιαμαντοπούλου πυρπολεῖται πρώτη, εἰς τὴν ἀμυναν αὐτῆς πίπτει δὲ πρῶτος μάρτυς τοῦ μετέπειτα μακροῦ μαρτυρολογίου τῆς Ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ παρὰ τὴν τάφρον τοῦ φρουρίου τῆς κυματίζει ἡ πρώτη ἐπαναστατικὴ σημαία.

Ταῦτα πάντα πιστοῦνται ὑπὸ ἀξιοπίστων μαρτυριῶν· ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι τοῦ Γερμανοῦ ἀπαντῶμεν: «Τῇ καὶ Μαρτίου ἔξιλθον (οἱ Τοῦρκοι) ἔνοπλοι εἰς τὴν ἀγοράν τῆς πόλεως καὶ περιεκύκλωσαν πρῶτον τὸ δισπήτιον τοῦ Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου, ὃπου ὑπόπτευσαν, ὅτι εὗλοκονται ἐναποτεθειμένα ἄρματα· ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ εῦρον κεκλεισμένας τὰς πόρτας, ἤρχισαν πόλεμον ἔξωθεν καὶ τοῦ ἐφόνευσαν ἔνα ἄνθρωπον.»
Ἐν δὲ τῷ ἡμερολογίῳ Πουκεδίλ ἐπὶ λέξει τὰ ἐπόμενα: «23 Μαρτίου 1821 6 μ. μ. Ἀκούονται φωναὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας· συνάμα πυρπολεῖται ἡ πόλις. Οἱ τοῦρκοι πρὶν ἢ κλεισθῶσιν ἐν τῷ φρουρίῳ, πυρπολοῦσι τὴν οἰκίαν ἐνδεικνύοματι Παπαδιαμαντοπούλου.»

Αἰδί νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν Παπαδιαμαντόπουλον ἐν τῇ κατὰ τὸν ἄγωνα ἐνεργείᾳ του, πρέπει ν' ἀναδράμωμεν εἰς ὅλας τὰς σελίδας τῆς ἴστορίας ἡμῶν, διέτι τὸ ὄνομά του, ἡ ἔργασία του, αἱ θυσίαι του, ὁ πατριωτισμός του, συνδέονται ἀρρήκτως πρὸς τὰ ἐπιφανέστερα κατωρθώματα τῆς ἐπαναστάσεως, τὸ δὲ ἔργον τοῦτο διαφέύγει τὸν προορισμὸν τῆς διατριβῆς ταύτης. Κατὰ τὴν μακράν ἐκείνην δοκιμασίαν τοῦ γένους τὸν Παπαδιαμαντόπουλον εὑρίσκομεν μέλος τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως, ἀπεσταλμένον εἰς τὰς ἐνδέξους γῆ-

εις; Ὅδοις καὶ Σπέτσας πρὸς συγκρότησιν τοῦ πρώτου στόλου τῆς Ἐλλάδος, πανταχοῦ ἀπαντώμεν αὐτὸν κενοῦντα τὸ πλούσιον ταμεῖον του εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος, καὶ σπεύδοντα διποὺς ὁ κινδυνος ἐκάλει τοὺς ἀκραιφεστέρους πατριώτας. Βέζελέχθη μέλος τῆς πρώτης ἐν Ἑπιδαύρῳ Συνελεύσεως, κατόπιν Γερουσιαστῆς, ἔδρα μεν οὐχὶ ἀπαξὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς Ἐλλάδος πρὸς τὸ ἔτερον πρὸς διεἴκαγωγὴν δυσχερεστάτων ἐντολῶν, πρὸς παραλαβὴν παραδιδομένων φρουρίων, πρὸς τροφοδότησιν πολιορκούμενων, πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐπιθαλλομένων ἔρανων. κλπ. Πάντα δὲ δὲ ταῦτα ἐπετέλει ἀνευ φιλοδοξίας ἢ ὑστεροβουλίας, μετ' ἀκριβείας δὲ περὶ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν, οἵτις καὶ σύμερρη κινεῖ τὸν θαυμακόδυνον κρινομένη ἐκ τῶν λογιστικῶν Εἰελίων του καὶ τῶν ἀλλων λογαριασμῶν του, ἀτινα ἐγκαίρως παρεδόθησαν εἰς τὰς ἀξιοδίας ἀργάς.

Τό λαμπρὸν τοῦτο στάδιον ὁ Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος ἔκλεισε καὶ ἐπεσφράγισε διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ καὶ μαρτυρικοῦ θανάτου αὐτοῦ δοτικὲς ἐπενθυμίζει τοὺς συμπαθετέρους τῷρας τῆς Ἐλληνικῆς καὶ τῷρας Ρωμαϊκῆς ἴστορίας καὶ καθίστησιν αὐτὸν ἐφάμιλλον ἔκεινων. Αἰορισθεὶς μέλος τῆς Πολιτικῆς διοικήσεως τῆς ἀθανάτου φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου, συνεμερίσθη ἀπάντας τὰς κακουχίας καὶ τὰς στερήσεις αὐτῆς ἀπομονώθεις δὲ διὰ τοῦ θανάτου ἐνὸς τῶν δύο ἄλλων συνδιοικητῶν τοῦ Θέμελη καὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἔτερου τοῦ Καναβοῦ, ἐτροφοδότησεν οὐχὶ ἀπαξὶ τὴν λιμώττουσαν φρουρὰν ἔξι ἰδίων καὶ διὰ τῶν ἐν Βεπταννήσῳ φίλων του, καὶ παρέμεινεν ἔκουσίως ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐνῷ οἰκρός θάνατος ἐπέκειτο ἀφεύκτως εἰς τὸν ἐκ τῶν στερήσεων, τῶν κακουχίων καὶ τοῦ γήρως καρτερικὸν ἄνδρα. Προσέφερε πᾶν διτεῖ εἶχεν εἰς τὴν ἡρωϊκὴν φρουρὰν καὶ αὐτὸν τὸν ἵππον του πρὸς τροφὴν αὐτῆς, ἐν ἐλλειψει δὲ ἄλλης τροφῆς ἔραγε καὶ αὐτὸν τὸ κυνάριόν του διπερ παρεσκεύασαν εἰς ἔδεσμα ἐν ἀγνοίᾳ του. Ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἀγωνίᾳ τῆς πόλεως ἤκεινης καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Βασιλαδίου, παρεκλυθη νὰ μεταβῆ εἰς Ζάκυνθον πρὸς προμήθειαν τροφῶν καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖ μετὰ τῶν ὅπλωρχηγῶν Βαλτινοῦ καὶ Ξώη, δι' εὐθραύστων πλοιαιρίων καὶ διὰ τῶν στενῶν αὐλάκων τῆς Ιλιμνῆς ἐν μέσῳ μυρίων καὶ ἀνεκδιηγήτων κινδύνων. Ἐν Ζακύνθῳ διέμεινε τρεῖς ἡμέρας, ἐπρομηθεύθη ἐκεῖθεν, ἐν ἐσχάτῃ ἀγωνίᾳ, τὰς τελευταῖς προμηθείας τῆς ἡρωϊκῆς φρουρᾶς καὶ ἀνυπόμονος σπεύδει νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ν' ἀποθάνῃ ἐκεῖ διπού ξεχάθη. Μάτην παρακαλεῖται ὑπὸ τῶν διπλαρχιγῶν νὰ παραμενῃ εἰς Ζάκυνθον, εἰς μάτην οἱ κλαυθμοὶ καὶ οἱ ὀδύρυμοι τῆς ἀτυχοῦς συγγνοΐας

του καὶ τῶν ἔξι ἀνηλίκων τέκνων του⁹ δείκνυται
ἀκαμπτος εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ συμφερισθῇ
τὴν ἐσχάτην ἀγωνίαν τῆς φρουρᾶς καὶ τὸν μαρ-
τυρικὸν αὐτῆς θάνατον καὶ ἐπιλέγει εἰς τοὺς ἑκ-
λιπαροῦντας αὐτὸν, τὰ ἀξιομνημόνευτα ταῦτα
λόγια, ἀτινα διεφύλαξεν εἰς ήμας ἴστορικδς αὐ
στηρός κριτής τοῦ ἐλληνικοῦ ἀγώνος, ὁ Φίλιας:
«Προέτρεψα τοὺς συμπολίτας μου νὰ δολισθῶσαν
κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ώρκισθην νὰ ζήσω ή νὰ
ἀποθάνω μετ' αὐτῶν» αὗτη λοιπὸν εἶναι ἡ ὥρα
τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποσχέσεώς». Καὶ ἐπανῆλ-
θεν εἰς Μεσολόγγιον καὶ ἀπέθανε τῷ βρόντῃ ἡρωϊ-
κῶς κατὰ τὴν ἀλωσιν τῆς πόλεως ταύτης. «Ε-
τερος δὲ ἀλλοδαπὸς ἐπισκοπῶν τὸν ἐλληνικὸν ἀ-
γώνα λέγει περὶ αὐτοῦ διτος: «δὲν ὑπῆρξε πάντη
ἄσπιλος: τὰς ὠμέττας καὶ ὀθεωτονόματας ἐ-

ασπιλούς τας ωμοτητας και ουδεμιτουργήματα είναι διδάχθησαν οι "Ελληνες υπό των Τούρκων και είναι καρποί της μακράς αυτών δουλείας, άλλα υπάρχουσι μεταξύ αυτῶν εύγενη παραδείγματα ἀνδρείας, θυσιῶν και αὐταπαρνήσεως ή πατριώτης ἀρχιεπίσκοπος Γερμανός, ή Καραϊσκάκης, ή Κανάρης, ή Μπότσαρης και ή Παπαδιαμαντόπουλος. Ἐπὶ τοῖς ὄντες τούτοις δίκαιως πρέπει νὰ καυχῶνται οἱ νέοι Ελληνες, διότι τοιαῦται ἀρεται θὰ ἔτιμων πᾶν ἔθνος, ἐνῷ Κήθεολον εὑρεθῆ, ηδὲ πολιορκία και πτώσις τοῦ Μεσολογγίου εἰσίν εἴφαμι λλοι τῶν ἀρχαίων Θερμοπυλῶν και ἐν τῇ ἐν γένει ἱστορίᾳ πρέπει νὰ κατατεγμῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν.

Ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω τινὰ περὶ τῆς ἀκριβείας καὶ ἐντιμωτάτης χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἰωάννου. Παπαδιαμαντόπουλου, ἐφ' ὅσον διεχειρίσατο δημόσιον χρῆμα· δέν πρέπει δὲ νὰ παραλείψωμεν, ἵνα καταδειχθῇ τοῦ ἀνδρὸς ἡ χρηστότης καὶ ὁ πρὸς τὰ κοινὰ σεβασμὸς του, ὅτι καὶ κατὰ τὴν ὑπερτάτην ἐκείνην στιγμὴν τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ μαρτυρικοῦ θαυμάτου, ἐσκέπτετο περὶ λογοδοσίας. Ἐνέγραψεν εἰς τριπλοῦν Βιβλίον τεῦ; λογαριασμούς τῆς διαχειρίσεως του μετά τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων ἐν τάξει καὶ ἀκριβείᾳ, παρέδοτο δὲ ἀνὰ ἓν εἰς τινὰ ἀνεψιόν του Ἰωάννην Κορίνθιον, εἰς τὸν Δημήτριον Φωστηρόπουλον καὶ τὸ τρίτον εἰς τινὰ ἀρχιερέα· οἱ δύο τούτων ἀπωλέσθησαν ἐν Μεσολογγῷ, δὲ ἀνεψιός του ἐσώθη ἐξελθών μὲ τὴν πρώτην φάλαγγα καὶ ἐνεχείρισε τὰ ἔγγυρα φα-
ἐκεῖνα μετ' ἀλλων εἰς τοὺς νίοις τοῦ Παπαδιαμαντόπουλου, οἵτινες κατέθηκαν αὐτά ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγωνιστῶν. Ἐμνήσθημεν προσέτι τῶν ἀτομικῶν θυσιῶν εἰς ἃς ὁ πειθαρχὸς δὲ Παπαδιαμαντόπουλος, ἔχομεν δ' ὑπὸ δψει ἀπόφασιν τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς τῶν Ἀγωνιστῶν. δι' ἡς ἀναγνωρίζονται δῆλαι αἱ ἀνωτέρω ἐκδουλεύσεις τοῦ Παπαδιαμαντόπουλου, προσδιορίζονται δὲ αἱ χρηματικαὶ αὐτοῦ θυσίαι εἰς μὲν τὰς ἀνάγκας τοῦ Μεσολογγίου εἰς δραχ. 300,000, εἰς δὲ τὸν λοιπὸν ἀγῶνα εἰς προμήθειαν πολεμοφόδιων καὶ τροφῶν καὶ συντήρησιν στρατιωτῶν εἰς πλείονα τοῦ ἐνδεὶς ἐκατομμυρίου, μὴ συμπειριλαμβανομένης εἰς ταῦτα τῆς ἀξίας τῶν ἀπωλεσθέντων κτημάτων καὶ τῆς λοιπῆς περιουσίας του.

Τοιούτος ὑπῆρξεν δὲ ἀνὴρ οὕτινος τὸ μημέδουνον δὲν ἐπετέλεσεν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν του ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν μυημέων τοῦ ἄγινος Ἐπετροπῆς. Τοιαύτη παράλειψις ἔστι σολοικισμὸς ἀσυγχώρητος τῆς συγχρόνου ἴστορίας διτις δλεθρίως δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ κοινοῦ φρονήματος· καὶ νὰ πορίσῃ δηλητηρίωδες διδαγματικούς παρούση γενεῖ. Τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας ταυτης ἐκρίναμεν καθῆκον ἡμῶν ν' ἀναλάβωμεν ὑπομιμήσκοντες ήδιαν σελίδα τῆς πατρίου ἡμῶν ἴστορίας, ἢν δυστυχῶς φάνεται διτις ἡλημέδουνταν αὐτοῖς ἔκεινοι οἵτινες διὰ τῆς ἴστορίας ἥβελησαν νὰ τιμήσωσι τὴν μνήμην τῶν μεγάλων ἐργατῶν αὐτῆς καὶ νὰ ὑποκαύσωσι τὸ ἔθνικόν φρόνημα. "Η ἐπανόρθωσις αὕτη ἔδει νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν θῆτις σεινύνεται ἐπὶ τῷ ὄνδριματι τοῦ Παπαδίαμαντοπούλου καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ λογίζεται ήδιαν ἐμποτῆς δόξαν, τοῦτο δὲ κατ μόνον ἐπέβαλεν ἡμῖν τὸ καθῆκον νὰ ἐκθέσωμεν τ' ἀνωτέρω.

¹Ἐὰν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωάννου Παπαδιμαντοπούλου δὲν ἔστειλαν ἐν τῇ ἑκθέσει λάφυρα, τοῦτο προσῆλθεν διότι δὲ ἀφιλοκερδῆς ἐκεῖνος ἀνὴρ τὰ ἑθικὰ λάφυρα διέθετο εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους καὶ μόνον ἔντιμον ὄνομα παρέδοτο αὐτοῖς τελευτῶν ἡρώικῶν· ἐὰν οἱ υἱοὶ του δὲν ἀπέστειλαν ἐν τῇ ἑκθέσει τὰ ὅπλα του, τὴν στολὴν του, τοῦτο ἐγένετο διότι πάντα τὰῦτα συναπωλέσθησαν μετ' Ἐκείνου ἐν τῇ ὀλοκαυτώσει τοῦ Μεσολογγίου· πλὴν φρονοῦμεν δει ή ἀπορίας τῶν ἐμβλημάτων τούτων ἔστιν εἰς ἔτι πρόσθιτος τος τίτλος καθιστῶν προσφιλεστέρων τὴν μνήμην του εἰς τὸ ἐλληνικὸν κοινὸν καὶ οὐδαμῶς δικαιολογεῖ τὴν παράλειψιν τῆς ἐπὶ τῆς ἑκθέσεως ἐπιτροπῆσα.

Κύριε Συντάκτε τοῦ Φροντογουμένου.

‘Ο ἐσχάτως παρὰ τῆς Βουλῆς ψυφισθεὶς συμπληρωτικὸς νόμος τοῦ νόμου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ, καθὰ μενθάνομεν χορηγεῖ τὸ δικαίωμα εἰς πάντα ὑπάλληλον, οὐδὲ τοὺς ἀρμοδίους τῶν καπνοκοπτήρων διευθυντὰς, νὰ ἐνεργῶσιν ἐρεύνας κατ’ οἰκον πρὸς ἀνακάλυψιν ἀφορολογήτοις καπνοῦ μόνους καὶ αγνεύει ἀνακοιτικοῦ τεύος ὑπελλήλου.

Δὲν ἔξετάζομεν ἀν δ νόμος οὗτος δ παραθίδων τὸ ἄσυλον τοῦ οἰκου τῶν πολιτῶν τόσον εὐκόλως καὶ διαταράσσων τὴν οἰκογενειακὴν ἡσυχίαν ἐγένετο μετὰ προηγουμένην διθείαν σκέψιν καὶ εἰναγ-

δρόδος, διδύτι τοῦτο, οὐσίας εἰπει τις, διτι εἶναι ὅλη-
γον ἀπέναντι τῶν μεγάλων συμφερόντων καὶ δι-
καιωμάτων ἔτινα τὸ Κράτος διὰ τῶν φόρων προ-
τίθεται νὰ ἴκανοποιήσῃ ἐκεῖνο δῆμος, διπερ ἐνδικ-
φέρει πάντα πολίτην εἶναι, ἀν τὸ δικαίωμα τοῦτο
δὲν ὄφειται, ἢ μὲν Κυβέρνησις νὰ ἐπιβλέπῃ, οἱ δὲ
ἔξασκοῦντες αὐτὸ δύπλαληλοι νὰ ἐνεργῶσι κατὰ
τρόπον, διτις λιγόνον σκοπὸν νὰ ἔχῃ τὴν ἀνακάλυψιν
καπνοῦ, διπερ μὴ τὸ φοῖβερὸν αὐτὸ μέτρον
γινεται πρόξενον οἰκογενειακῶν τῶν πολιτῶν δυσ-
τυχημάτων, διότι ἄλλως δύναται πᾶς κακοπο-
θη καὶ μοχθηρὸς δύπλαληλος ἐπὶ τῇ προφάσει ἐ-
ρεύνης νὰ εἰσέρχηται ἐν ὥρᾳ ἀκαταλλήλω καὶ
ἀπόντος τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ ἐνεργῆτι πᾶν διτι
λόγοι ἀλλοι ὥθιούσιν αὐτόν, χωρὶς νὰ δύναται
τις νὰ προασπίσῃ τὸ τοῦ οἴκου του ἀσύλον, ἕ-
τερος δὲ δέ βάναυσος καὶ θραυσὶς ἐκ πάθους ἢ ἄλλων
κουφότητος λόγων νὰ διαταράσσῃ ἑκάστοτε τὴν
ἡσυχίαν μας. Δικαίωμα τοσοῦτον θαρὺ ἀμφιβάλ-
λομεν δὲν διάρχη εἰς ἄλλα εύνομούμενα κράτη
καθιερωμένον, πρώτον θὰ εἶναι ὑπὸ δικτυπώσεις
ἔξασφαλίζουσας τὴν ἐν τῷ οἴκῳ τάξιν τῶν πο-
λιτῶν, καὶ δεύτερον θ' ἀνετέθη καὶ ἐνεργεῖται
ἀπὸ δύπλαληλούς σοβαροὺς νοήμονας καὶ δεδοκι-
μασμένης χρηστότητος, ὅπως μὴ καθισταται ἐ-
πιαχθὲς, ἐγνούμενα. 'Ο ἐνταῦθα διευθυντῆς τοῦ
καπνοκοπτηρίου κ. Γεώργιος Λεωτζάκος ἐπὶ τῇ
γενομένῃ αὐτῷ καταγγείλει, καθά λέγει, διτι εἰς
τὸν οἴκον μας κρύπτομεν καπνὸν ἀφορολόγητον,
κατὰ τὴν 26 ἀπελθόντος Μαρτίου λαβὼν στρα-
τιωτικὴν δύναμιν πομποδῶς καὶ ἐν στάσει ἀνοι-
κείω εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν καὶ ἀφοῦ περιέτρεξε μετὰ
τῆς ὑπὸ αὐτὸν δύναμεως δλα τὰ μέρη καὶ δὲν
ἀνευρε τι, δι' ἔνας εγιαγληνέα ἀπῆλθεν, τοῦτο
δῆμος ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον διαρκέσαν, ητο ἀρκετὸν
νὰ ταράξῃ καὶ καταστήσῃ ἐμπαθῆ τὴν οἰκογένειάν
μας, ἀγνοούμεν τὸν λόγον τῆς ἐν τῷ οἴκῳ ἐνερ-
γείας ταύτης, ητις ητο δῆμοια μᾶλλον πρὸς σύλ-
ληψιν ἐγκληματίους καὶ οὐχὶ πρὸς ἀνεύρεσιν κα-
πνοῦ. Δὲν γνωρίζομεν τὸν κ. Λεωτζάκον, ἀλλὰ
τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ητο ἀνθρωπὸς συνετὸς καὶ ηννοεί-
τὸν ἐκ τῆς θέσεως του ἀληθῆ προορισμὸν του,
ώστεις νομίζομεν νὰ πράξῃ τι ἀπλούστατον, ὀστε
καὶ τὸ καθῆκον του νὰ μὴ παραλειψῃ καὶ ημᾶς
ώς καὶ πάντα πολίτην νὰ μὴ διαταράξῃ, ητοι ἀμα-
ῶς ἐπιληφορογύθη διτι παρ' ήμεν εὑρίσκεται κα-
πνὸς ἀφορολόγητος ν' ἀποστείῃ ἔξωθεν τοῦ οἴκου
μας ἀνθρώπους τῆς ἔξουσίας καὶ ἀμέσως μᾶς προσ-
καλέσῃ νὰ μεταβῶμεν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐνεργήσῃ
ἔρευναν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὔτε ἔγω θὰ δυ-
νηθῶ θεοῖς ν' ἀποκρύψω τὸν καπνὸν ἐν
ἀκαρεῖ καὶ ἐνώπιον του, οὐδὲ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ μου
νὰ φυγαδεύσωσιν αὐτὸν, θὰ είμαι δῆμος παρών καὶ
νὰ καθησυχάσω πᾶσταν ἐν τῷ οἴκῳ μου ταραχὴν
καὶ ἐπιβλέψω πᾶσαν τυχὸν ἀνοίκιον ἐνέργειαν,
οὗτω δὲ θὰ καθίστατο διηγώτερον ἐπαγθὲς τὸ
φοῖβερὸν αὐτὸ τῆς παραβιάσεως τοῦ οἰκογενειακοῦ
ἀσύλου δικαίωμα, διπερ τόσον εὐκόλως, ἵνα μὴ
εἴπωμεν ἐλαφρῶς, ἐδόθη εἰς τοὺς τυχόντας παρὰ
τῆς νομοθετικῆς ἔξουσίας.

Ἐν Πάτραις 11 Ἀπριλίου 1884.

ASTRONOMYON. ASTRONOMY

ΑΖΤΙΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

’Απριλίου 6. — ’Εν τῇ συνοικίᾳ Ἀγίας Ιωαννίσιου συνεπλάκησαν οἱ Κυριάκος Δημητρίου καὶ Ἅναστάσιος Χρηστοδούλάτος, ὃν δὲ πρώτος, ἐτραυμάτισσε τὸν δεύτερον εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ ποτηρίου.

’Απριλίου 7. — ’Ο ἐκ τοῦ χωρίου Μπάλας Γεράσιμος Μπαρζῆς ἔκλεψεν ἔνα ἀμύνα τοῦ Κ. Καρανταΐη, φωραθείς δὲ ἔχων αὐτὸν καθ' ὅδὸν πρὸς πώλησιν καὶ συλληφθείς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων, ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀποδοθέντος τοῦ ἀμύνα τῷ κυρίῳ του. — ’Απριλίου 8. — ’Ο Ἀνδρ. Μαντάς ἐκ Κεφαλληνίας ἔκλεψεν ἔνα πιστόλιον τοῦ ἐμπόρου Ἀνδρ. Καριανοῦ, συλληφθείς δὲ ὡμολόγησε τὴν πρᾶξίν του καὶ ἀπέδωκε τὸ πιστόλιον, γενομένης τῆς περιετέρω καταδίωξεως. — ’Απριλίου 10. — ’Εν τῇ ἀνω πόλει εἰς Θέσιν Τάσιος ὁ ἐκ Λευκάδος Σπύρος Κουτσούκης ἥγοράσσεν ἀπὸ τὸν Κρῆτα Ἀντώνιον Σκουλάκην ἀκατὸν δράμια ἀρτου, ἐπελθόντης δὲ ἐοιδός ἔγεκεν

ηπολοίπους ένδει λεπτού, δ πρώτος ἐτραυμάτισε τὸν παρεμβάντα ἀδελφὸν τοῦ δεντέρου Γεωργίου Σκουλάκην δι' ἔγχειριδίου σοβαρῶς μὲν, ἀλλ' οὐχὶ ἐπικινδύνως. Ο αὐτούργας συελήθη ἀμέσως ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων καὶ ἀδηγηθεὶς εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα, ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα μετὰ προαγάλκισιν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐν τῇ ἁνω ἐπίσης πόλει ἀγνωστος ἐξ ἐνέδρας ἐτραυμάτισε διὰ ροπάλου εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν Κρῆτα Ιωάννην Μανισουρανάκην. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν τῇ Μονῇ Γεροκομείου, ἔνθα ἐτελεῖτο πανήγυρις ὁ Δημ. Χαλκιδαῖος ἐπετέθη κατά τίνος παιδὸς καὶ τὸν ἥκισε, σύλληφθεὶς δὲ ὀμέσως, ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις, γνωρίζουσα διτὶ ὑπῆχεν ἐναντίον του ἐκκρεμῆς κατηγορία ἐπὶ ἀποπειρᾶ ἀναιρέσεως, τὸν ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα ὃπου καὶ προψυφλακίσθη δυνάμει ἐντάλματος φυλακίσεως.— Ἀπριλίου 15. — Ἐν τῇ συνοικίᾳ Βλατεροῦ περὶ ὥραν 11ην μ. μ. οἱ Κεφαλληνες Ιωάννης Φιοράτος καὶ Ὁδυσσεὺς Ἀποστολάτος ἐκ προμελέτης ἐτραυμάτισαν καιρίως τὸν Ιωάννην Εὐαγγῆλου, ὅστις ἀπάθανεν ἐκ τοῦ τραύματος μετὰ δύο ἡμέρας. Ἀφορμὴν εἰς τὸ ἔγκλημα τοῦτο ἔδωκε τὴν ἀνάξιον λόγου γεγονός διτὶ ὁ φονευθεὶς εἰχε κτυπήσει πρὸ τεσσάρων μηνῶν ἐν συμπλοκῇ ἐλαφρῶς διὰ ξύλου τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἑτέρου τῶν αὐτούργων, ἥτοι τοῦ Ὁδυσσέως Ἀποστολάτου.— Ἀπριλίου 16. — Ἐγένετο ἄφαντος ὁ Βιρσοδέψης Θάνος Ἀντωνίουπολος, τῇ ἐπιούσῃ δὲ, μετὰ πολλὰς ἔρευνας, εὑρέθη νεκρὸς ἐντὸς μεγάλου αὐλακος παρὰ τῇ εἰς θέσιν κρύα ἀμπέλῳ του. Κατὰ πᾶσας πιθανότητα θέλων νὰ διαβῇ, ἐπεσεν ἐντὸς τοῦ αὐλακος, ὃπου μὴ δυνθεὶς νὰ ἀνεγερθῇ ἐπινίγη.

Αξιότιμε Κύριε συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ Ἐμπορικοῦ Παρατηρητοῦ ἀπεύθυνα πρὸ ἡμερῶν τὴν παρὰ πόδας ἐπιστολὴν, ἣν διὰ λόγους οὓς αὐτὸς οἶδε παρέλειψε τὰ καταχωρίση ἐν τῷ φύλλῳ του, καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ φιλοξενήσητε ταύτην μετὰ τῆς παρούσης ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Φορολογουμένου» καὶ μὲ ὑποχρέωνται.

Πάτραι τῇ 11 Ἀπριλίου 1884.

Μεθ' ὑπολήψεως διατελῶ

Θεόδωρος Βουρλούμης

Κύριε Σταματόπουλε

Διεδόθη διτὶ ὑμεῖς ἐρωτηθεὶς ἀπεδώκατε εἰς ἔμε, τὴν μετάφρασιν τῆς ἐν τίνι προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ Εμποροκοῦ Παρατηρητοῦ καταχωριθείσας ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐν Διερπούλῃ ἐταύριας Δαρτ καὶ Ροζέρος· εἰς ἔμε δημως ἀρνήθητε τοῦτο καὶ παρουσίῃ διαφέρων κυρίων, ἀπεκαλεσατε ἀν αἰσχυντον ψεύσην τὸν εἰπόντα ἐπὶ τῇ αὐθεντείᾳ ὑμῶν, διτὶ ἐγώ ἐνεπέμψαμεν.— Α. Θ. Β.

χειρίσα την εκεύσιν.
"Οπως ἔξαγαντε τῆς ἀπάτης τοὺς πιστεύσαν-
τας εἰς τὴν διάδοσιν ταύτην, παρακαλῶ νὰ δη-
μοσιεύσωτε τὴν παροῦσαν ἐν τῷ προσεχεῖ φύλαφ
τῆς ἐφικμερέδος σας συνοδεύων αὐτὴν διὰ τῶν ὑμε-
τέρων προσηκουσῶν παρατηρήσεων.

Πάτραι 2 Απριλίου 1884. Θ. Βουρλούμης.

AIAΦOPA

· Ή ἐν ἀρχῇ τῆς ἑφημερίδος ἡμῶν δημοσιευομένη σήμερον προκήρυξις τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος εἰς τὸν ἄστο μονῶν Ἀρχιεπίσκοπον Γερμανὸν Ἐπιτροπῆς ἐστι τόσον εὐγλωττος καὶ ἀφορᾶς εἰς ἔργον τόσον καλῶς ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν καθολικὴν συνείδησιν τοῦ τόπου, ὥστε οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ προσθέσωμεν πρὸς ἐνίσχυσίν της. Οἱ σχόντες τὴν πρωτοδουλίαν τοῦ ἕργου ἀντεπεκρίθησαν ἀληθῶς εἰς τὰ ἀγιώτερα αἰσθήματα τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοῦ, οἱ δὲ συντελέσσοντες διπωσθῆποτε εἰς τὴν πραγματοποίησίν του συνεχίζουσι τὰς γνωσιωτέρας ἐλληνικὰς παραδόσεις, καθ' ἃς ἡ δι' ἔργων τῆς καλλιτεχνίας διαιώνισις τῶν ἔξιցων ἀνδρῶν, ἀποτελεῖ γνώρισμα ἀναμφισβήτητον λαοῦ εὐγενοῦς καὶ ἀνεπτυγμένου. · Ή πλήρης ἐπιτυχία τοῦ ἕργου τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπου ἡμῶν ἐπιτροπέας, ἐνδιαφέρει πάντα "Βλληνα καὶ πᾶς" "Βλλην καθηκόν ἔχεις γὰ συντελέσῃ εἰς αὐτὴν ἀναλόγως τῶν

μέσων του, οι εύποροι διὰ πολλῶν, οἱ ἀπορώτεροι δι᾽ ὀλίγων· ή πόλις ἴδια τῶν Πατρῶν ἔχει ἴδιαιτέρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθήκοντα ἄτινα θεοῖς συναισθάνεται καὶ δὲν εἶναι χρεία νὰ τὰ ὑπομνήσωμεν ἡμεῖς ἐνταῦθα· ὅμοιως οἱ ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας πατρίδος τοῦ ἀδομῆμου Γερμανοῦ ἐλκούντες τὴν καταγωγὴν, ἐννοοῦσι πολλαν τιμὴν ὀφείλουσιν εἰς τὸν τιμήσαντα τὴν ἔκυρτῶν πατρίδα. Τὸ «Ἀνδρῶν ἕργῳ γενομένων ἀγαθῶν, ἕργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς», σ' ἐστὶ παράγγελμα ἐξόχως ἐλληνικὸν καὶ οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν θὰ θελήσῃ νὰ διαψεύσῃ τὴν καταγωγὴν του.

— Οἱ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου συμπολίτου ἡμῶν Κωνσταντίνου Στρούμπου, ἀπεράσισαν τὴν διὰ κοινῆς δαπάνης ἀποκεράτωσιν τοῦ ἐνταῦθα Στρουμπείου Παρθεναγωγείου, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, ἀνηγέρθη ἐκ κληροδοτήματος τοῦ προαποβιώσαντος Γεωργίου Στρούμπου, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ οὗοῦ του Κωνσταντίνου, ὃστις συνεπλήρωσε ἐξ ἴδιων τὴν δαπάνην τῆς ἀνεγέρσεως του. Τὸ ὠραῖον τοῦτο οἰκοδόμημα εἰς ὁ εἶχε δαπανηθῇ δλόκληρον τὸ κληροδότημα τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Στρούμπου καὶ σημαντικὸν χρηματικὸν ποσὸν ἐκ μέρους τοῦ οὗοῦ του Κωνσταντίνου, ἀπέμενεν ἡμιτελὲς πρὸς μεγάλην λύπην τοῦ Πατραϊκοῦ κοινοῦ. Ἐδὴ εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι οἱ ἀξιότιμοι κληρονόμοις τοῦ τελευταίου τούτου, ὁ ἐν Ἀθήναις ἀδελφός του κ. Στέφρωνος Στρούμπος καὶ οἱ ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιοί του κ. κ. Πίνδαρος καὶ Σοφοκλῆς Ἀντωνόπουλοι καὶ η ἀδελφή των κ. Φιφή Ἀνδρ. Ρούφου διενεργοῦσι τὴν ἀποκεράτωσιν τοῦ Παρθεναγωγείου, ἵνα τὸ παραδόσωσιν ὅσον τάχιστα πλῆρες τῇ ἡμετέρᾳ Δημοτικῇ ἀρχῇ, εἰς αἰώνιον μνημόσυνον ἐκείνων ὧν φέρει τὸ σύνομα. ‘Η παράδοσις γενήσεται ἐπισήμως προσεχῶς’ ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν τούτοις συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τοὺς φιλοτίμους κληρονόμους τοῦ μακαρίτου Στρούμπου οἵτινες διὰ τόσον ὠραίας πρᾶξεως τιμῶσι τὴν μνήμην τῶν πρώτων τοῦ Παρθεναγωγείου δωρητῶν καὶ δεικνύουσι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν αἰεθήματα.

— "Η ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυτος τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομεῖου κ. ΞΕΠΑΚ. Σπηλιωτοπούλου, ἀλγεινὴν ἐνεποίησεν αἰσθησιν εἰς τὸ ἐνταῦθα κοινὸν, διπέρ πολυτρόπως ἔξεδηλωσε τὴν εὐχὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ὅπως ἐπανορθώσῃ ἀδικον γενόμενον ἀναιτίως εἰς ὑπάλληλον διακριθέντα ἐπὶ ζήλῳ καὶ ἀφοσιώσει πρὸς τὸ καθῆκον. 'Η ἐμπορικὴ τάξις ἴδια, εἰς τῆς δποίας τὰς ἀξιώσεις τόσον καλῶς ἀντεπεκρίνετο δείρημένος ὑπάλληλος ἀνηνέχθη διὰ τοῦ κ. Νομάρχου πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον ἔξαιτουμένη τὸν ἀναδιορισμὸν αὐτοῦ, ἐλπίζομεν δ' ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θ' ἀπορρίψῃ αἴτημα ἐκ τόσον ἀδόλου πηγῆς προεογύρευεν καὶ ἀναμένεται ἐν ἐλπίσι κακατελ-

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐκηδεύθη ἐν-
ταῦθα προσηκόντως καὶ λὸς κἀγαθὸς συμπαῖτης
ἥμῶν δὲ Χριστόδουλος Ἀργυρόπουλος ἀρχαῖος δι-
καστικὸς καὶ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων δικηγόρων. Βίτς
τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἔξεφώνησαν καταλλήλους λό-
γους οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ κ.κ. Π. Λημνητόπου-
λος καὶ Α. Πεκραμυένος καὶ δ.κ. Ασ. Ἀσημά-
καρος. Ὁ μακαρίτης Ἀργυρόπουλος ἡγαπᾶτο
καὶ ἐτιμᾶτο παρ' ἡμῖν διὰ τὸν ἥπιον αὐτοῦ χα-
ρακτῆρα, τὴν εὐγένειαν τῶν πρότων, τὴν ἐντιμό-
τητα καὶ τὴν χρηστότητα τοῦ ἥθους καὶ ἐλογί-
ζετο παρ' ὅλων ἐν γένει ὡς τὸ ἐντελέστερον πρό-
τυπον, ἀρίστου πολίτου, οἰκογενειάρχου, φίλου
καὶ ἐπιστήμονος" διὰ τοῦτο ἡ ἀπάλεια αὐτοῦ
κατέθλιψε πάντας καὶ ἡ μνήμη του θά διατη-
ρηθῇ σεβαστὴ παρ' ἡμῖν. Διαβιώπας μακρὰ ἐν
μέσῳ ἥμῶν ἔτη καὶ εἰς πολλαπλᾶς ἐλθών πρὸς
τὸν τόπον σχέσεις, οὐδένα οὐδέποτε ἐπίκρανε, ἡ
γλυκύτης δὲ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ καὶ ἡ ἀβρό-
της τῶν τρόπων του, προσεδίδεν εἰς ὅλας τὰς
περάσεις καὶ τὰς σχέσεις του ἀγαστὸν τύπον. Αἰω-
νία ἔστι αὐτοῦ ἡ μνήμη.

— Καὶ αὐθις φέτος κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα ἐξεδηλώθη ἡ φιλανθρωπία τῆς πόλεως μας διὰ συμπαθεστάτων ἐνδειξεων. ‘Η ἀξιότιμος κ. Καλλίσπη Ερ. Γκρήν ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἐνταῦθα βρεφοκομεῖον διὰ τὰ δρόφανά δέκα πέντε φορέματα ἀτιγα ἀπετέλεσαν τὴν γαρὰν τῶν δυσυμοίρων ἐ-

